

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 22.05.1992

Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

212

ZÁKON

z 15. apríla 1992

o sústave daní

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

§ 1

(1) Sústavu daní v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike tvoria

1. Daň z pridanej hodnoty včítane dane pri dovoze.
2. Spotrebné dane, a to
 - a) daň z uhľovodíkových palív a mastív,
 - b) daň z liehu a destilátov,
 - c) daň z piva,
 - d) daň z vína,
 - e) daň z tabaku a tabakových výrobkov.
3. Dane z príjmov:
 - a) daň z príjmov fyzických osôb,
 - b) daň z príjmov právnických osôb.
4. Daň z nehnuteľností.
5. Cestná daň.
6. Daň z dedičstva a darovania.
7. Daň z prevodu nehnuteľností.
8. Dane na ochranu životného prostredia.

(2) Iné dane než tie, ktoré sú uvedené v odseku 1, nemožno ustanoviť.

§ 2

(1) Zákon Federálneho zhromaždenia upravuje daň z pridanej hodnoty včítane dane pri dovoze, spotrebné dane a dane z príjmov.

(2) Pri daniach z príjmov upravuje zákon Federálneho zhromaždenia okruh daňovníkov, predmet dane a základ dane a východiskovú daňovú sadzbu včítane rozsahu možných odchýlok v konštrukcii týchto daní v oboch republikách.

(3) Pri spotrebných daniach upravuje zákon Federálneho zhromaždenia aj rozsah prípadných možných odchýlok v sadzbe týchto daní.

§ 3

(1) Daňovníci so sídlom alebo bydliskom v zahraničí majú v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike jednotné daňové povinnosti. Úprava spôsobu vylúčenia dvojakého vnútroštátneho a medzinárodného zdanenia je jednotná.

(2) Nehnutelnosti podliehajú zdaneniu v tej republike, v ktorej sa nachádzajú. Cestná daň sa uplatňuje podľa sídla alebo bydliska daňovníka v tuzemsku; pri cudzozemských motorových vozidlách v medzinárodnej prevádzke sa uplatňuje podľa miesta česko-slovenského hraničného priechodu pri ich vjazde, prípadne výjazde z Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) Ak sa cestná daň zaplatí v jednej republike, platí, že je zaplatená aj v druhej republike.

§ 4

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendárny rok; odchýlky môže ustanoviť príslušný zákon.

(2) Daň nemožno vyrubiť ani vymáhať po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol daňovník alebo platiteľ povinný podať priznanie alebo hlásenie, prípadne dlžník zraziť daň alebo preddavok na túto daň.

(3) Ak sa v tejto lehote vykoná úkon na vyrubenie alebo vymáhanie dane, plyní lehota pre vyrubenie alebo vymáhanie znova od konca kalendárneho roka, v ktorom bol daňovník alebo platiteľ, prípadne dlžník o tomto úkone upovedomený; vyrubiť a vymáhať daň možno však najneskôr do desiatich rokov počítaných od konca kalendárneho roka, v ktorom bol daňovník alebo platiteľ povinný podať priznanie alebo hlásenie, prípadne dlžník zraziť daň alebo preddavok na túto daň.

(4) Ak sú v štáte, v ktorom má daňovník sídlo alebo bydlisko, ustanovené na vyrubenie alebo vymáhanie dane dlhšie lehoty, než sú uvedené v odsekoch 2 a 3, platia pre neho lehoty ustanovené v tomto štáte.

§ 5

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1993.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

